

Žalovaní: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico, Consulta generale per l'autotrasporto e la logistica, Osservatorio sulle attività di autotrasporto, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato -Antitrust

Předběžné otázky

- 1) Je ochrana volné hospodářské soutěže, volného pohybu podniků, svobody usazování a pohybu služeb (podle čl. 4 odst. 3 SEU, článku 101 SFEU, článků 49, 56 a 96 SFEU) slučitelná a v jakém rozsahu s vnitrostátními ustanoveními unijních členských států, která stanoví minimální provozní náklady v odvětví silniční dopravy a předpokládají heteronomní stanovení prvku, který tvoří protiplnění za službu, a tedy smluvní ceny?
- 2) Lze a za jakých podmínek odůvodnit omezení uvedených zásad v souvislosti s požadavky ochrany veřejného zájmu na bezpečnosti silničního provozu a může se z hlediska této funkční perspektivy uplatnit stanovení minimálních provozních nákladů podle ustanovení článku 83a nařízení vlády s mocí zákona č. 112/2008, ve znění pozdějších předpisů?
- 3) Může být stanovení minimálních provozních nákladů z uvedeného hlediska ponecháno v případě neexistence kritérií stanovených právními předpisy na dobrovolných dohodách dotčených kategorií hospodářských subjektů a podpůrně orgánech, jejichž složení se vyznačuje výrazným zastoupením osob zastupujících soukromé hospodářské subjekty působící v tomto odvětví?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Itálie) dne 12. dubna 2013 — Air Liquide Italia Spa a další v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Věc C-186/13)

(2013/C 207/11)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Air Liquide Italia Spa a další

Žalovaní: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Předběžné otázky

- 1) Je ochrana volné hospodářské soutěže, volného pohybu podniků, svobody usazování a pohybu služeb (podle čl. 4

odst. 3 SEU, článku 101 SFEU, článků 49, 56 a 96 SFEU) slučitelná a v jakém rozsahu s vnitrostátními ustanoveními unijních členských států, která stanoví minimální provozní náklady v odvětví silniční dopravy a předpokládají heteronomní stanovení prvku, který tvoří protiplnění za službu, a tedy smluvní ceny?

- 2) Lze a za jakých podmínek odůvodnit omezení uvedených zásad v souvislosti s požadavky ochrany veřejného zájmu na bezpečnosti silničního provozu a může se z hlediska této funkční perspektivy uplatnit stanovení minimálních provozních nákladů podle ustanovení článku 83a nařízení vlády s mocí zákona č. 112/2008, ve znění pozdějších předpisů?
- 3) Může být stanovení minimálních provozních nákladů z uvedeného hlediska ponecháno v případě neexistence kritérií stanovených právními předpisy na dobrovolných dohodách dotčených kategorií hospodářských subjektů a podpůrně orgánech, jejichž složení se vyznačuje výrazným zastoupením osob zastupujících soukromé hospodářské subjekty působící v tomto odvětví?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Itálie) dne 12. dubna 2013 — Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) a další v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti a další

(Věc C-187/13)

(2013/C 207/12)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobci: Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) a další

Žalovaní: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti a další

Předběžné otázky

- 1) Je ochrana volné hospodářské soutěže, volného pohybu podniků, svobody usazování a pohybu služeb (podle čl. 4 odst. 3 SEU, článku 101 SFEU, článků 49, 56 a 96 SFEU) slučitelná a v jakém rozsahu s vnitrostátními ustanoveními unijních členských států, která stanoví minimální provozní náklady v odvětví silniční dopravy a předpokládají heteronomní stanovení prvku, který tvoří protiplnění za službu, a tedy smluvní ceny?

- 2) Lze a za jakých podmínek odůvodnit omezení uvedených zásad v souvislosti s požadavky ochrany veřejného zájmu na bezpečnosti silničního provozu a může se z hlediska této funkční perspektivy uplatnit stanovení minimálních provozních nákladů podle ustanovení článku 83a nařízení vlády s mocí zákona č. 112/2008, ve znění pozdějších předpisů?
- 3) Může být stanovení minimálních provozních nákladů z uvedeného hlediska ponecháno v případě neexistence kritérií stanovených právními předpisy na dobrovolných dohodách dotčených kategorií hospodářských subjektů a podpůrně orgánech, jejichž složení se vyznačuje výrazným zastoupením osob zastupujících soukromé hospodářské subjekty působící v tomto odvětví?

Kasační opravný prostředek podaný dne 15. dubna 2013 Confindustria Venezia, dříve Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria) a další proti usnesení Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 29. ledna 2013 ve věci T-273/00, Unindustria a další v. Evropská komise

(Věc C-191/13 P)

(2013/C 207/13)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelé): Confindustria Venezia, dříve Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria) a další (zástupci: A. Vianello, A. Bortoluzzi a A. Veronese, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropská komise, Siram SpA, Bortoli Ettore Srl, Arsenale Venezia SpA, Italská republika

Návrhová žádání

— zrušit anebo změnit usnesení Tribunálu (čtvrtého senátu) vydané ve věci T-273/00 a uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelé namítají nesprávná právní posouzení při použití zásad zakotvených Soudním dvorem v rozsudku „Comitato di Venezia vuole vivere“, pokud jde o povinnost uvést odůvodnění rozhodnutí Komise v oblasti státních podpor a rozložení důkazního břemene v případě podmínek stanovených v čl. 107 odst. 1 SFEU.

Tribunál v napadeném usnesení nerozhodl v souladu s rozhodnutím Soudního dvora, k němuž dospěl v rozsudku ze dne 9. června 2011, „Comitato di Venezia vuole vivere“, tedy že

rozhodnutí Komise „musí obsahovat všechny základní prvky pro jeho provedení vnitrostátními orgány“. Přestože napadené rozhodnutí neobsahuje všechny základní prvky pro jeho provedení vnitrostátními orgány, Tribunál nekonstatoval žádné nedostatky v metodě použité Komisí ve sporném rozhodnutí, a tudíž se dopustil nesprávného právního posouzení.

Na základě zásad vytýčených Soudním dvorem v rozsudku „Comitato Venezia vuole vivere“ přísluší v rámci vymáhání podpory členskému státu — a tedy nikoliv jednotlivému příjemci — v každém jednotlivém případě prokázat, že jsou splněny podmínky stanovené v čl. 107 odst. 1 SFEU. V projednávané věci však Komise v napadeném rozhodnutí neupřesnila „způsoby“ takového ověření. Vzhledem k tomu, že Italská republika neměla v rámci vymáhání podpory k dispozici základní prvky za účelem prokázání, zda poskytnuté výhody představují státní podpory ve prospěch příjemců, rozhodla proto zákonem č. 228 ze dne 24. prosince 2012 (čl. 1 odst. 351 a násl.) o přenesení důkazního břemene v rozporu s judikaturou Společenství. Podle italské právní úpravy nepřísluší státu, nýbrž jednotlivým podnikům, které jsou příjemci podpor poskytnutých ve formě úlevy, aby prokázaly, že dané výhody nenarušují hospodářskou soutěž nebo neovlivňují obchod mezi členskými státy. Při neexistenci takového důkazu platí domněnka, že poskytnutá výhoda mohla narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy. To je zjevně v rozporu se zásadami vytýčenými Soudním dvorem v rozsudku „Comitato Venezia vuole vivere“.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 15. dubna 2013 — Esso Italiana srl v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Věc C-194/13)

(2013/C 207/14)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regional per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Esso Italiana srl

Žalovaní: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Předběžné otázky

- 1) Je ochrana volné hospodářské soutěže, volného pohybu podniků, svobody usazování a pohybu služeb (podle čl. 4 odst. 3 SEU, článku 101 SFEU, článků 49, 56 a 96 SFEU) slučitelná a v jakém rozsahu s vnitrostátními ustanoveními